

" உள்உணர்வில் சஞ்சலம் இருப்பதற்கான காரணம் விரதத்தில் உறுதியற்ற நிலை"

பரிவர்த்தனை பூமியில் (மாற்றம் செய்யும் பூமியில்) வந்து தன்னுடைய மாற்றத்தின் அனுபவத்தை செய்கிறீர்களா? பட்டியில் வருவது என்றால் பலஹீனங்களை மற்றும் குறைகளை பஸ்பம் செய்வது ஆகும். அப்படியானால் பலஹீனங்கள் நிரந்தரமாக உங்களிடமிருந்து விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கிற மாதிரி அனுபவம் செய்கிறீர்களா? தன்னுள் இந்த அளவு மனோபலத்தை நிரப்பிக்கொண்டே இருக்கிறீர்களா? ஏனென்றால் இந்த நேரத்து மாற்றம் நிரந்தரமான மாற்றமாக ஆகிவிடும். எப்படி நெருப்பில் ஏதாவது ஒரு பொருள் போடப்படுகிறது என்றால், நெருப்பில் போட்ட பொருளின் ரூபம், நிறம் மற்றும் காரியம் (குணம்) மாறி விடுகிறது, அது மீண்டும் முன்பு இருந்தது போல் ஆக முடியாது. நிரந்தரமாக ரூபம், நிறம் மற்றும் காரியம் மாறி விடும். அதே போலவே தன்னுள் அனுபவம் செய்கிறீர்களா? பலஹீனங்களின் ரூபம், வர்ணம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அப்படி மாற்றம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களா? நான் மாறிவிட்டுத் தான் செல்ல வேண்டும் என்று தனக்குள் திடமான எண்ணம் இருக்கட்டும், இந்த திடமான எண்ணத்தின் லயிப்பு என்ற அக்னியில் பலஹீனங்கள் முழுமையாக பஸ்பம் ஆகிவிட்டும். ஒருவேளை நெருப்பு மிகச் சூடாக இல்லை என்றால் முந்தைய ரூபமும் இருப்பதில்லை, மாற்றம் செய்ய வேண்டிய ரூபமும் இருப்பதில்லை, இடையிலேயே முழுமையற்றதாக இருந்து விடுகிறது. எனவே இந்த உயர்ந்த எண்ணத்தின் நெருப்பு அவ்வளவு சூடாக கொழுந்து விட்டு எரிவதாக இருக்கிறதா அல்லது ஆம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம், ஆகியே விடும் என்று அந்த மாதிரி இருக்கிறதா? என்று உங்களை நீங்களே பாருங்கள். இதைத் தீவிர முயற்சி என்று கூற முடியாது. செய்தே காண்பிப்பார், இதைத் தான் தீவிர முயற்சியாளர் என்று கூறுவது. இந்த நேரம் இந்த பட்டியில் வந்திருக்கும் நீங்கள் உங்களுடைய நிலையை தீவிர முயற்சியாளருடையதாக அனுபவம் செய்கிறீர்களா? உங்களில் யார் பரிவர்த்தனை பூமியில் வந்ததுமே தீவிரமாக முயற்சி செய்பவரின் பட்டியலில் வந்து விட்டேன் என்று நினைக்கிறீர்களோ அவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். தீவிர முயற்சியாளர் என்ற அழியாத முத்திரையை இட்டாகி விட்டதா? அழியாத தந்தை மூலமாக அழியாத பிராப்தியை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? தந்தை அழியாதவராக இருக்கிறார் மற்றும் பிராப்திகளும் அழியாததாக இருக்கிறது என்றால் அழியாத பிராப்தி மூலமாக உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் தன்னுடைய நிலை கூட அழியாததாக இருக்கட்டும். தன்னுடைய நல்ல உள்உணர்வு மூலமாக குடும்பத்தை, சூழ்நிலையை, இயற்கையை மாற்ற முடியும் என்ற தைரியம் என்னில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா? ஒருவேளை தன்னுடைய உள்உணர்வு உயர்ந்ததாக இருக்கிறது என்றால் இதன் எதிரில் குடும்பம் மற்றும் சூழ்நிலை எந்த விதமான தாக்குதலும் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் நல்ல உள்உணர்வு என்றாலே நான் மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான், ஞானம் நிறைந்தவன் ஆவேன் சக்திசாலியானவன் என்பது தான். அப்படியானால் தன்னுடைய உள்உணர்வை இவ்வளவு உயர்ந்ததாக ஆக்கியிருக்கிறீர்களா? ஒவ்வொரு நேரமும் தன்னுடைய உள்உணர்வு உயர்ந்ததாக இருக்கிறது, சாதாரண உள்உணர்வோ இருக்கவில்லையே என்று தன்னுடைய உள்உணர்வை எப்பொழுதும் சோதனை செய்யுங்கள். உள்உணர்வை உயர்ந்ததாக ஆக்குவதற்காக மற்றும் குடும்பத்தில் இருந்து கொண்டே குடும்பத்தின் சூழ்நிலையிலிருந்தே விலகி இருப்பதற்கான என்ன வழியைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்? பக்தியில் செய்கிறார்கள் சாதனா (இடைவிடாத பயிற்சி), இங்கு ஞான மார்க்கத்தில் சாதனம் (வழி) இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே கூறியிருந்தோம் இல்லையா. அது எந்த சாதனம்? உள்உணர்வு சஞ்சலப்படுகிறது என்றால் என்ன செய்வீர்கள்? முதலிலோ உள்உணர்வு சஞ்சலம் ஆவதற்கான காரணம் என்ன?

உள்உணர்வு சஞ்சலம் மற்றும் சாதாரணமானதாக ஆவதற்கான காரணம் என்னவென்றால் நீங்கள் இங்கு வந்தவுடனேயே முதலில் என்ன விரதம் எடுக்கிறீர்கள் மற்றும் உறுதிமொழி கொடுக்கிறீர்களோ அதிலிருந்து கீழே வந்து விடுகிறீர்கள். விரதத்தை துண்டித்து விடுகிறீர்கள் மற்றும் உறுதிமொழியை மறந்து விடுகிறீர்கள். முதன்முதலான விரதம் - எண்ணம், சொல், செயலில் தூய்மையாக இருப்போம் அப்படி முதன்முதலில் இந்த விரதத்தை எடுத்தீர்கள் மற்றும் இன்னொரு விரதமாக ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று இந்த விரதத்தை அனைவரும் எடுத்திருக்கிறீர்கள். யாராவது விரதம் எடுத்து இடையில் விட்டு விடுகிறார் என்றால் பக்தி மார்க்கத்தில் கூட விரதம் வைத்து விரதம் வைத்து பின்பு இடையில் துண்டித்து விடுகிறார் என்றால் இவரைப் பற்றி என்னவென்று கூறுவது. புண்ணிய ஆத்மாவிற்குப் பதிலாக பாவ ஆத்மா ஆகி விட்டார். தன்னுடைய விரதத்தை எவ்வளவு கடைபிடித்திருக்கிறீர்கள்? விரதம் என்பதை எப்பொழுதுமே நிலைத்திருக்கச் செய்வார்கள். பக்தர்கள் ஒருவேளை உயிரே சென்று விட்டது என்றாலும் விரதத்தை

விடுவதில்லை. அப்படி நீங்கள் வந்தவுடனேயே எந்த விரதத்தை கடைபிடித்தீர்களோ அதை எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நினைவு மூலமாக ஒருபொழுதும் உள்உணர்வு சஞ்சலமாகாது. உள்உணர்வு ஒருவேளை சஞ்சலம் ஆகவில்லை என்றால் குடும்பத்தை சுத்தமான மாற்றத்திற்கான ஒரு மாதிரியை உருவாக்கிக் காண்பிப்போம். உள்உணர்வை ஸ்திரமற்றதாக ஆக்குவதினால் தான் உள்உணர்வில் சஞ்சலம் ஏற்படுகிறது. ராக்ஷாபந்தன் அன்று தூய்மை ஆகுங்கள் என்ற அந்த உறுதிமொழியை எடுக்க வைப்பீர்கள் தான் இல்லையா? அப்படி முதலில் தனக்கு இந்த கங்கணத்தை கட்ட வேண்டும். பின்பு தான் மற்றவர்களையும் இந்த கங்கணத்தில் கட்டிப்போட முடியும். யாருக்கு இராக்கி கட்டுகிறீர்களோ அவர்கள் தூய்மை ஆகிறார்களா மற்றும் விரதம் எடுக்கிறார்களா? இவ்வளவு தைரியமும் வைப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? கட்டுபவர் அவர் முதலில் விரதத்தில் இருக்கிறாரா? மனதில் கூட ஏதாவது தூய்மையின்மை வந்து விடுகிறது என்றால் இதை முழுமையான விரதம் என்று கூறலாமா? இந்தக் காரணத்தினால் கட்டுபவரிடம் எவ்வளவு குறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு யாருக்கு கட்டுகிறீர்களோ அவர்கள் மேலேயும் உங்களுடைய தூய்மையின் ஈர்ப்பின் பிரபாவம் ஏற்படுவதில்லை. ஒரு பழக்கவழக்கம் மாதிரி இவர்களுடையது இந்த (பண்டிகையின்) இரகசியம் என்று செய்தியை மட்டும் பெறுகிறார்கள். விரதம் எடுப்பதில்லை, ஏன்? நம்முடைய காரணத்தைத் தான் கூறுவோம் இல்லையா? அல்லது பாக்கியத்தில் இல்லை என்று கூறுவோமா? பாக்கியத்தை உருவாக்குபவர்களே நீங்கள் தான் இல்லையா? பாக்கியத்தை உருவாக்கிவிட்டே வாருங்கள் மற்றும் பாக்கியத்தை உருவாக்குவதற்காக அவர்கள் உங்கள் பின்னாலேயே கவர்ந்திழுக்கப்பட்டு பாக்கியத்தை உருவாக்காமல் இருக்கவே முடியாத அளவிற்கு அவ்வளவு தீவிரமான பிரேரணை கொடுத்து வாருங்கள். இந்த அளவு கவர்ந்திழுப்பவர் தான் இல்லையா. உலகியல் ஆத்மாக்களைப் பற்றியும் உதாரணம் கூறுகிறார்கள் இல்லையா. இவருடைய இரண்டு வார்த்தைகளில் இவ்வளவு சக்தி இருந்தது அவரின் பின்னால் அனைவரும் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிரில் நீங்கள் எவ்வளவு உயர்ந்த ஆத்மாக்கள். தற்சமயத்தில் மகாத்மாக்கள் என்று மகிமை செய்யப்படுபவர்கள் உங்களுடைய பிரஜையின் பிரஜை மாதிரி கூட இல்லை. ஏனென்றால் சொர்க்கத்தின் அதிகாரியாகவோ ஆவதில்லை தான் இல்லையா. உங்களுடைய பிரஜையின் பிரஜையாக யார் இருப்பாரோ அவர் சொர்க்கவாசியாகவோ இருப்பார் தான் இல்லையா. சொர்க்கத்தின் சுகத்தை அனுபவமோ செய்வார் தான் இல்லையா. இவரோ சொர்க்கத்தில் வரவே முடியாது. அப்படி இவ்வளவு உயர்ந்த ஆத்மாக்களாக நீங்கள் எப்பொழுது இருக்கிறீர்கள் என்றால் பின்பு ஏதாவது விசேஷ காரியம் செய்ய வேண்டும் இல்லையா. உங்களுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் நீங்கள் மிகவும் அனுபவியாகி பேசிக் கொண்டிருப்பது போல் அந்த அளவு சக்தி இருக்க வேண்டும், நீங்கள் பேசிக் கொண்டே செல்லுங்கள் மற்றும் அவர்கள் அனுபவம் செய்து கொண்டே செல்லட்டும். இன்றைய நாட்களில் மஹாத்மாக்கள், பண்டிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களிடமும் அற்ப காலத்தின் இவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது என்றால் மாஸ்டர் சர்வ சக்திவானாகிய உங்களுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையில் எவ்வளவு சக்தி இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வார்த்தையின் கூடவே யாருக்காவது அனுபவம் செய்வித்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். எப்படி யாருக்காவது முதல் பாடமாகிய நீங்கள் ஒரு ஆத்மா ஆவீர்கள் என்பதை கூறும்பொழுது சொல்லும் வார்த்தைகளின் கூடவே அவர்களையும் அனுபவம் செய்வித்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். இது தான் விசேஷமாகும். அப்படியே சொற்பொழிவாற்றுவது என்று அவர்களும் செய்கிறார்கள். அந்த முறையோடு பேசுவது இதை அவர்களும் செய்கிறார்கள் ஆனால் எதை மற்றவர்கள் செய்ய முடியாதோ அதை உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் நீங்கள் செய்ய முடியும். இந்த வித்தியாசம் தான் இதில் இருக்கிறது. அப்படி இந்த விசேஷம் நடைமுறையில் தென்பட்டும். அது எப்படி முடியும்? எப்பொழுது உங்களில் அனைத்து விசேஷங்களையும் தாரணை செய்வீர்களோ அப்பொழுது முடியும். உங்களிலேயே ஒருவேளை விசேஷத்தை தாரணை செய்யவில்லை என்றால் மற்றவர்களையும் தாரணை செய்பவராக ஆக்க முடிவதில்லை. எனவே உள்உணர்வை உயர்ந்ததாக ஆக்குங்கள். பாப்தாதாவின் எதிரில் என்ன விரதம் எடுத்திருக்கிறீர்களோ அதில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருந்தீர்கள் என்றால் பின்பு என்ன ரிசல்ட் வெளியாகிறது என்று பாருங்கள். எப்பொழுது ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்ற விரதம் எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் பின்பு புத்தி ஏன் மற்ற பக்கம் செல்கிறது? இந்த மாதிரி விரதம் எடுத்திருக்கிறீர்களா அல்லது மற்றவர்களிடமிருந்தும் கேட்பீர்களா? **உன்னிடம் தான் கேட்பேன், உன்னோடு தான் பேசவேன்** என்றிருக்கிறதா . . . ? இந்த விரதத்தை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் பின்பு மற்ற ஆத்மாக்களின் பக்கம் சஞ்சலமான உள்உணர்வோடு ஏன் பார்க்கிறீர்கள் மற்றும் ஏன் கேட்கிறீர்கள்? எதை தந்தையிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறீர்களோ அதைத் தான் பேச வேண்டும் பின்பு மற்ற வார்த்தைகள் வீணான விஷயங்கள் எப்படி செய்ய முடியும்? இதுவோ விரதத்தைத் துண்டித்ததாக ஆகிவிட்டது இல்லையா? எப்பொழுது ஆத்ம அபிமானியாகி இருப்பதற்கான விரதம் எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் பின்பு தேகத்தை ஏன் பார்க்கிறீர்கள்? இது விரதத்தை உடைப்பதாக ஆகிவிட்டது இல்லையா?

என்ன விரதம் எடுத்திருக்கிறோமோ அதன்படி அமிர்தவேளையில் தொடங்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறோமா என்று உங்களை நீங்களே சோதனை செய்யுங்கள். எந்த எண்ணத்தை உருவாக்க வேண்டும், வார்த்தைகளில் என்ன பேச வேண்டும், காரியம் செய்து கொண்டே எப்படி கர்மயோகி நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்ற இந்த விரதத்தை எடுத்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? இல்லாததில் இருந்து கொண்டே தாமரை மலருக்குச் சமமாக இருப்போம் என்ற இந்த விரதத்தையும் எடுத்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா. யார் தாமரை மலருக்குச் சமமாக இருப்பாரோ அவர் சூழ்நிலைகளின் வசமாக ஆக முடியுமா என்ன? அவரோ நியாரா (விலகியிருப்பவராகவும்) மற்றும் ப்யாராவாக (அன்பானவராகவும்) இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை உயர்ந்த உள்உணர்வில் நிலைத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் ஏதாவது சுற்றுப்புறச்சூழல், வைப்ரேஷன் (எண்ண அலைகள்) ஆகியவை உங்களை மேலே கீழே ஆக்க முடியுமா என்ன? உள்உணர்வு மூலமாகத் தான் சுற்றுப்புறச் சூழல் உருவாகிறது. ஒருவேளை உங்களுடைய உள்உணர்வு உயர்ந்ததாக இருக்கிறது என்றால் உள்உணர்வின் ஆதாரத்தினால் சுற்றுப்புறச்சூழலை சுத்தமானதாக ஆக்க முடியும், இந்தளவு சக்தி இருக்கிறதா? அல்லது சூற்றுப்புறச்சூழலின் சக்தி உங்களுடையதை விட அதிகமாக இருக்கிறதா? எந்த நேரத்திலும் ஏதாவது சுற்றுப்புறச்சூழலின் வசம் ஆகிவிடுகிறார் என்றால் அதற்கான காரணம் மனநிலையில் பலவீனம் வந்து விடுகிறது, அதை அங்கேயே அழித்து விட வேண்டும். ஆனால் என்ன செய்வது, சூற்றுப்புறச்சூழல் அந்த மாதிரி இருந்தது, சூற்றுப்புறச்சூழலின் காரணமாக என்னுடைய உள்உணர்வு சஞ்சலமாகிவிட்டது என்று வர்ணனையும் செய்கிறீர்கள். இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுகிறீர்கள் என்றால், அந்த நேரம் தன்னை என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? அந்த நேரம் நான் எந்த மாதிரியான ஆத்மா ஆவேன்? பலவீனமான ஆத்மா. தன்னைத் தானே மறந்திருக்கிறீர்கள். லௌகீக ரூபத்தில் கூட யாராவது தன்னைத் தானே மறக்கிறாரா என்ன? நான் யார், யாருடைய சூழ்நடை, என்னுடைய தொழில் என்ன? என்ற இவை யாருக்காவது மறந்து விடுகிறது என்றால் அனைவரும் சிரிப்பார்கள் இல்லையா. அந்த நேரம் உங்களை நீங்கள் பாருங்கள் - என்ன நான் என்னை, என்னுடைய தந்தையை, தன்னுடைய பதவியை மறந்து விட்டேனா? இந்த விரதத்தை இப்பொழுது உறுதி யாக்குங்கள். பின்பு எப்படி நிரந்தரமான வெற்றியாளர் ஆகிறீர்கள் என்று பாருங்கள். எந்தவொரு விஷயமும் அசைக்க முடியாது. என்னென்ன உறுதிமொழியை தந்தையிடம் கொடுத்திருக்கிறோம், எந்த விரதத்தை எடுத்திருக்கிறோம் என்று அடிக்கடி தன்னுடைய புத்தியில் மீண்டும் மீண்டும் நினைவில் கொண்டு வந்தீர்கள் என்றால் பின்பு இந்த விரதம் புத்துணர்வு பெற்று விடும், நினைவிலிருக்கும் எவ்வளவு நினைவில் இருக்குமோ அவ்வளவு பலம் இருக்கும். அப்படி தன்னை அந்த மாதிரி பலமும் நிறைந்தவராக ஆக்குங்கள். நான் நம்பர் ஒன்னில் வர வேண்டும் என்ற இந்த லட்சியத்தை வைக்க வேண்டும். நம்பர் ஒன் குரூப்பின் நினைவுச்சின்னத்தின் அடையாளமாக வரதான பூமியில் என்ன கொடுத்துச் செல்கிறீர்களோ அந்த அடையாளத்தினால் உங்களுடைய வரிசைக்கிரம எண் என்னவென்று தானாகவே நிரூபணமாகிவிடும். அந்த மாதிரி நினைவுச்சின்ன அடையாளத்தை கொடுத்துச் செல்லுங்கள். நினைவுச் சின்னம் மூலமாக அவருடைய நினைவு வருகிறது இல்லையா? அந்த மாதிரி உதாரணமாவதற்காக பிறகு விசேஷமான அதிசயக் காரியம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏதாவது அதிசயமான விஷயத்தை செய்து காண்பித்தால் தான் தானே பின்பு நினைவுச்சின்னமாக ஆகும். இந்த குரூப் எந்த நினைவுச்சின்னத்தின் அடையாளத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்து செல்கிறது என்று இப்பொழுது பார்க்கலாம். அடையாளமும் அழியாததாக இருக்கட்டும். இப்பொழுதோ தன்னுள் சர்வசக்திகளின் பிராப்தியின் அனுபவம் செய்கிறீர்கள் இல்லையா.

தாரணைமூர்த்தியின் பரீட்சையோ இங்கு நடந்து விடுகிறது. மற்றபடி பிராக்டிகல் (நடைமுறை) பரீட்சையாகிய சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்வதற்கானது அங்கே சென்ற பிறகு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனுடைய ரிசல்ட் கூட இங்கே வரும். அந்த மாதிரி அனைவரும் இவரிடம் மிகுந்த மாற்றம் வந்திருக்கிறது என்று உணரும் மாதிரி பிராக்டிகல் பரீட்சையை செய்ய வேண்டும். தைரியம் வைப்பதினால் உதவி தானாகவே கிடைக்கிறது. தைரியத்தில் ஏதாவது கொஞ்சமாவது குறை இருக்கிறது என்றால் பின்பு உதவியிலும் குறை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உதவி கிடைத்தால் செய்து காண்பிப்போம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தைரியம் வைப்பதினால் தான் உதவி கிடைக்கும். முதலில் சூழ்நடைகளின் தைரியம், பின்பு தந்தையின் உதவி. தைரியத்தை கடைபிடித்தீர்கள் என்றால் உங்களுடைய ஒரு மடங்கு தைரியம் அதற்கு தந்தையின் நூறு மடங்கு உதவி இருக்கிறது. ஒருவேளை ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்கவில்லை என்றால் தந்தையும் நூறு அடி எடுத்து வைக்க மாட்டார். யார் செய்வாரோ அவர் அடைவார். தைரியம் வைப்பது என்றால் செய்வது. தந்தை உதவி செய்தால் நடக்கும் என்று தந்தை மேல் மட்டும் வைப்பது என்பது கூட முயற்சியின்மையின் அடையாளம் ஆகும். பாப்தாதாவிற்கு, தான் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவதே இல்லை. நீங்கள் சொல்வதினால் செய்வாரா என்ன? யார் சொல்வதினால் செய்கிறாரோ அவரை என்னவென்று கூறுவது? யார் அவரே வள்ளலாகி செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ அவரை சொல்லிச் செய்ய வைப்பது என்பது அவமரியாதை இல்லையா? கொடுக்கக்கூடிய வள்ளலின் எதிரே என்ன ஐந்து பைசா கொடுக்கிறீர்கள்? அப்படி

01.05.2011

நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று பாப்தாதாவிிற்கும் அறிவுரையை நினைவுபடுத்தியுள்ளீர்கள். இந்த எண்ணத்தை ஒருபொழுதும் வைக்காதீர்கள். இதுவோ தானாகவே பிராப்தியாகும். எப்பொழுது தன்னை வாரிசு என்று நினைக்கிறீர்கள் என்றால் வாரிசு ஆஸ்தியின் அதிகாரியாக தானாகவே ஆகுகிறார். கேட்க வேண்டியது இருப்பதில்லை. லௌகீகத்திலோ அவர்களுக்கு சுயநலம் இருக்கிறது அதனால் கேட்கிறார்கள். இங்கு தன்னுடைய சுயநலமே இல்லை என்றால் மற்றபடி வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வோம். எனவே இந்த எண்ணத்தை வைப்பது கூட பலஹீனம் ஆகும். தந்தை என்னுடைய துணைவனாக இருக்கிறார், பாபா எப்பொழுதுமே உதவி செய்பவர் என்று முழுமையான நிச்சயபுத்தி உடையவராக வேண்டும். நிச்சயபுத்தியுடையவர் வெற்றி அடைவார். அந்த மாதிரி எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டே ஒவ்வொரு அடியையும் எடுத்து வைத்தீர்கள் என்றால் வெற்றி உங்கள் கழுத்தின் மாலையாகிவிடும் என்பதை பார்த்தீர்கள். யாருடைய கழுத்தில் வெற்றி மாலை விழுகிறதோ அவர் தான் வெற்றி மாலையின் மணியாக ஆகிறார். ஒருவேளை இப்பொழுது வெற்றியடைபவராக ஆகவில்லை என்றால் வெற்றி மாலையில் வர மாட்டீர்கள். அப்படி இதை எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்து அடியெடுத்து வைத்தீர்கள் என்றால் பின்பு எப்பொழுதும் சித்தி சொரூபமானவர் ஆகிவிடுவீர்கள். எந்த எண்ணமும், வார்த்தையும், காரியமும் சித்தியடையவில்லை என்ற இது இருக்கவே முடியாது, ஒருவேளை முயற்சி செய்வதின் விதி யதார்த்தமாக இருக்கிறது என்றால். எந்தவொரு காரியமும் விதிப்பூர்வமாக செய்வதினால் தான் வெற்றி ஏற்படுகிறது. விதிப்பூர்வமாக செய்வதில்லை என்றால் சித்தியும் ஏற்படுவதில்லை. விதிப்பூர்வத்தின் பிரத்யக்ஷ பலனாக சித்தி கண்டிப்பாக கிடைக்கும். நல்லது.

வரதானம் - அமிர்தவேளையின் உதவி மற்றும் ஸ்ரீமத்தின் பாலனை மூலமாக நினைவை சக்திசாலியானதாக ஆக்கக்கூடிய நினைவு சொரூபமானவர் ஆகுக!

தன்னுடைய நினைவை சக்திசாலியானதாக ஆக்குவதற்கு மற்றும் இயல்பான நினைவு சொரூபம் ஆக வேண்டும் என்றால் அமிர்தவேளையின் நேரத்தின் மகத்துவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். எப்படி ஸ்ரீமத் இருக்கிறது, அதன்படி நேரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு நேரத்திற்கேற்றபடி நடந்து கொண்டீர்கள் என்றால் சுலபமாக அனைத்து பிராப்திகளையும் செய்ய முடியும். மேலும் கடும் உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு விடுவீர்கள். அமிர்தவேளையின் மகத்துவத்தை புரிந்து நடந்து கொள்வதினால் காரியம் மகத்துவமானதாக இருக்கும். அந்த நேரம் விசேஷமான அமைதி இருக்கிறது எனவே சுலபமாக நினைவை சக்திசாலியானதாக ஆக்க முடியும்.

சுலோகன் - நினைவு மற்றும் சுயநலமற்ற சேவை மூலமாக மாயாவை வென்றவர் ஆகுபவரே எப்பொழுதும் வெற்றி அடைபவர்.